FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 13 februari 1998 *

I mål T-275/97,

Guérin automobiles EURL, bolag bildat enligt fransk rätt, i konkurs, Alençon (Frankrike), genom konkursförvaltaren Xavier Lemée, företrätt av advokaten Jean-Claude Fourgoux, Paris och Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr SG(97) D/3183 av den 25 april 1997 om avslag på det klagomål varigenom Guérin automobiles hade ifrågasatt standardavtalet för distribution av bilar av märket Nissan i Frankrike och avtalets tillämpning (ärende nr IV-35.095, Guérin mot Nissan France),

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden A. Kalogeropoulos samt domarna C. W. Bellamy och J. Pirrung,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Faktiska omständigheter och förfarande

1 Guérin automobiles EURL (nedan kallat Guérin automobiles) inlämnade den 27 maj 1994 ett klagomål till kommissionen mot Nissan France SA, som importerar fordon av märket Nissan och som är dotterbolag till den japanska fordonstillverkaren Nissan. Genom klagomålet ifrågasatte Guérin automobiles standardavtalet för distribution av bilar av märket Nissan i Frankrike och avtalets tillämpning. Klagomålet registrerades av kommissionen den 6 juni 1994 under nr IV-35.095.

2 Guérin automobiles försattes i konkurs genom dom av Tribunal de commerce d'Alençon av den 22 maj 1995. Advokaten Xavier Lemée, rättegångsombud, utsågs till bolagets konkursförvaltare.

3 Kommissionen avslog slutgiltigt Guérin automobiles klagomål av den 27 maj 1994 genom beslut som ingick i en skrivelse av den 25 april 1997.

4 Denna skrivelse sändes rekommenderad med mottagningsbevis till konkursförvaltarens adress enligt följande:

"Guérin automobiles
c/o M. Lemée
44, rue du Jeudi, BP 263
F-61008 Alençon Cedex"

5 Sökanden, som företräds av konkursförvaltaren, har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 oktober 1997 väckt förevarande talan och yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 25 april 1997,

— protokollföra att sökanden förbehåller sig rätten att väcka skadeståndstalan på grundval av artikel 215 i EG-fördraget, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsfrågan

6 I artikel 111 i rättegångsreglerna föreskrivs att om det är uppenbart att talan inte kan upptas till sakprövning, kan förstainstansrätten fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

7 I det föreliggande fallet anser förstainstansrätten att den har fått tillräckliga upplysningar genom ansökan och dess bilagor. Det saknas således anledning att fortsätta det skriftliga förfarandet eller inleda det muntliga förfarandet i målet.

8 Enligt artikel 173 femte stycket i fördraget skall talan om ogiltigförklaring väckas inom två månader från den dag då den klandrade åtgärden offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden, allt efter omständigheterna. Det framgår av fast rättspraxis att denna tidsfrist utgör tvingande rätt och har upprättats för att säkerställa tydlighet och säkerhet i rättsliga situationer och för att undvika diskriminerande eller godtycklig behandling i rättsliga förfaranden. Det ankommer på förstainstansrätten att ex officio granska om denna tidsfrist har iakttagits (se bland annat domstolens dom av den 23 januari 1997 i mål C-246/95, Coen, REG 1997, s. I-403, punkt 21, och förstainstansrättens dom av den 18 september 1997 i de förenade målen T-121/96 och T-151/96, Mutual Aid Administration Services mot kommissionen, REG 1997, s. II-1355, punkterna 38 och 39).

9 Det står i det föreliggande fallet klart att den klandrade rättsakten delgavs "Guérin automobiles, c/o M. Lemée" genom en skrivelse av den 25 april 1997. Konkursförvaltaren fick kännedom om rättsakten senast den 30 april 1997, vilket framgår av den stämpel som han har anbringat på den kopia av skrivelsen som utgör bilaga 7 till ansökan.

10 Av detta följer att talan, som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 20 oktober 1997, inte har väckts inom den tidsfrist på två månader som avses i artikel 173 femte stycket i fördraget jämte en avståndsfrist på sex dagar med tillämpning av artikel 102.2 i förstainstansrättens rättegångsregler och artikel 1 i bilaga II till domstolens rättegångsregler.

11 Sökanden har emellertid hävdat att kommissionens skrivelse av den 25 april 1997 inte kan utgöra den tidpunkt från vilken denna tidsfrist skall beräknas, eftersom den sändes till "Guérin automobiles, c/o M. Lemée" och inte till "Advokaten Lemée som förvaltare av bolaget Guérin automobiles konkursbo". Sökanden har gjort gällande att, i enlighet med artikel 148 och följande artiklar i den franska lagen 85-98 av den 25 januari 1985 om företagssanering och företags konkurs (loi relative au redressement et à la liquidation judiciaire des entreprises, *Journal officiel de la République française* av den 26 januari 1985), har konkursförvaltaren, till följd av den konkursdom varigenom gäldenären fråntogs rätten att förvalta och

förfoga över sina tillgångar, trätt i gäldenärens ställe för att utöva rättigheter och vidta åtgärder avseende egendomen. I synnerhet är det endast till konkursförvaltaren som rättsakter rörande det företag som han företräder kan riktas.

12 Detta argument kan inte godtas, eftersom den kritiserade rättsakten i det föreliggande fallet har delgetts konkursförvaltaren och sänts till hans adress och kommissionen med tanke på denna delgivning för övrigt har följt de uppgifter som lämnats av sökandens advokat i hans telefaxmeddelande av den 21 april 1997, vilket kommissionen påpekade för honom i sin skrivelse av den 26 augusti 1997 (se bilaga 6 till ansökan).

13 Det förefaller vara tillräckligt att skriva "Guérin automobiles, c/o M. Lemée", eftersom, för det första, ett bolag som har försatts i konkurs fortsätter att existera fram till dess att konkursförfarandet avslutats, även om det fråntagits rätten att förvalta och förfoga över sina tillgångar och, för det andra, förkortningen "c/o", som är den gängse förkortningen, på ett godtagbart sätt i det föreliggande sammanhanget återspeglar den egenskap av ombud som konkursförvaltaren som har bestämts genom konkursdomen har.

14 Även om det antogs att detta skrivsätt var felaktigt, skulle det fel som sökanden har åberopat under alla omständigheter endast vara rent formellt. Ett rent formfel innebär emellertid inte att en delgivning inte är riktig, eftersom rättsakten i fråga har anlänt till sin mottagare och denna har kunnat inse att den har varit riktad till honom (se domstolens beslut av den 4 juli 1984 i mål 82/84, Metalgoi mot kommissionen, REG 1984, s. 2585). Så skedde i detta fall, eftersom konkursförvaltaren inte kunde missta sig på delgivningens räckvidd eller på att den var riktad till honom i hans egenskap av Guérin automobiles konkursförvaltare. Det skall i det avseendet påpekas att kommissionens skrivelse av den 25 juli 1996 (se bilaga 4 till ansökan), som utgör ett meddelande i den mening som avses i artikel 6 i kommissionens förordning nr 99/63/EEG av den 25 juli 1963 om sådana förhör som avses i artikel 19.1 och 19.2 i rådets förordning nr 17 (EGT 127, 1963, s. 2268; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 32), använde samma uttryck och att sökandens

advokat i sitt svar av den 29 augusti 1996 angav att "[b]olaget Guérin automobiles bekräfta[de] att det mottagit [denna] skrivelse" (se bilaga 5 till ansökan).

15 Sökanden har för övrigt varken styrkt eller ens åberopat förekomsten av oförutsebara omständigheter eller force majeure som gör det möjligt att avvika från tidsfristen i fråga på grundval av artikel 42 andra stycket i EG-stadgan för domstolen, vilken i enlighet med artikel 46 i stadgan är tillämplig på förfarandet vid förstainstansrätten.

16 Sökanden har avslutningsvis hävdat att konkursförvaltaren inte kunde betrakta kommissionens skrivelse av den 25 april 1997 som en officiell delgivning, eftersom denna skrivelse inte innehöll någon upplysning om möjligheten att väcka talan mot domen eller om den tidsfrist inom vilken en sådan talan kunde väckas, vilket enligt sökanden är en nödvändig upplysning för att iaktta rätten till försvar.

17 Det är i detta avseende tillräckligt att påpeka att gemenskapsrätten inte föreskriver att ett sådant villkor skall vara uppfyllt i ett sådant fall som det föreliggande.

18 Av vad som anförts följer att det är uppenbart att talan inte kan upptas till sakprövning.

Rättegångskostnader

19 Eftersom detta beslut har meddelats innan ansökan har delgetts svaranden och innan denna har kunnat ådra sig kostnader, är det tillräckligt att besluta att sökanden skall bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande beslut:

1) Talan avvisas.

2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad.

Luxemburg den 13 februari 1998

H. Jung

Justitiesekreterare

A. Kalogeropoulos

Ordförande